

Για την καθαρότητα ψυχής και σώματος.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

«Αδελφοί, υμείς ναός Θεού εστε ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω». «Αγαπητοί μου αδελφοί, πάντες είστε ναός του ζώντος Θεού». Όχι ενός Θεού ψεύτικου, αλλά του αληθινού, του ζωντανού Θεού. «Εσείς είστε ναός, όπως ο ίδιος ο Θεός είπεν στην Παλαιά Διαθήκη, ότι θα κατοικήσω μέσα σας και θα περιπατήσω ανάμεσά σας». «Και αυτοί έσονταί μοι λαός»· «και σεις θα είστε δικός μου λαός» (Β' Κορ. 6:16).

«Διό εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε, λέγει Κύριος». «Επειδή λοιπόν θα είστε δικός μου λαός και εγώ θα κατοικώ μέσα σας και σεις μέσα μου, γι' αυτό να εξέλθετε εκ μέσου των άλλων εθνών, τα οποία δεν έχουν τον αληθινό Θεό και τα οποία ζουν στην αμαρτία και την ειδωλολατρία. Εσείς να χωρισθείτε από αυτούς και να έχετε εμένα ως Πατέρα σας, και εγώ θα σας έχω σαν υιούς και θυγατέρες μου. Εάν και εφόσον χωρισθείτε από τους ειδωλολάτρες και εκείνους οι οποίοι δεν με γνωρίζουν και δεν κάνουν το θέλημά μου, εγώ θα σας έχω ως υιούς και θυγατέρες μου. Αυτά τα λέγει ο Κύριος Παντοκράτωρ» (Β' Κορ. 6:17-18).

Και αφού παραπέμπει σε αυτούς τους λόγους του Αγίου Θεού ο απόστολος Παύλος, βγάζει και το δικό του συμπέρασμα: «Ταύτας ουν έχοντες τας

επαγγελίας, αγαπητοί»· «αφού έχουμε λάβει τέτοιες υποσχέσεις από τον Θεό, αγαπητοί αδελφοί», «καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, επιτελούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού»· «ας καθαρίσουμε τον εαυτό μας από κάθε μολυσμό της σαρκός, μολυσμό πνευματικό και ψυχικό, αλλά και μολυσμό που εκδηλώνεται με σαρκικές αμαρτίες, και έτσι να επιτελούμε, δηλαδή να αγωνιζόμαστε για την αγιότητα με φόβο Θεού» (Β' Κορ. 7:1).

Είναι λίγες οι γραμμούλες του σημερινού Αποστόλου, αλλά όμως τι μεγάλη αγάπη του Θεού δείχνουν προς τον άνθρωπο! Αλλά και τι πλούσιες σε νόημα πνευματικό είναι! Λοιπόν μας υπενθυμίζει σε όλους την υποχρέωση την οποία έχουμε. Η υποχρέωση προέρχεται από το ότι είμαστε «ναός του Θεού του ζώντος» και «σώμα Χριστού» (Α' Κορ. 12:27), όπως λέγει σε άλλο σημείο ο απόστολος Παύλος, και ότι εφόσον είμαστε ναός του Θεού και ο Θεός κατοικεί μέσα μας, και εμείς πρέπει να αγωνιζόμαστε να κρατούμε την ψυχή και το σώμα μας –διότι ο Θεός κατοικεί στον όλο άνθρωπο μέσα– καθαρό από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος και να αγωνιζόμαστε για την αγιότητα εν φόβω Θεού.

Πράγματι λοιπόν είναι ιδιαίτερη υποχρέωση του Χριστιανού και του Μοναχού να αγωνίζεται γι' αυτήν την καθαρότητα. Την καθαρότητα των λογισμών, την καθαρότητα των σωματικών ατάκτων κινήσεων. Και γνωρίζουμε, πώς τα πάθη μας, ο παλαιός άνθρωπος, το σαρκικό φρόνημα αντιστρατεύονται σ' αυτήν, αλλά και πώς ο διάβολος προσπαθεί να μολύνει την ψυχή και το σώμα μας.

Και προσπαθεί να μολύνει την ψυχή όχι μόνο με τα σαρκικά αμαρτήματα, αλλά και με αμαρτήματα άλλα, που δεν είναι σαρκικά αλλά είναι και αυτά αμαρτήματα που μολύνουν την ψυχή, όπως είναι ο εγωισμός, η υπερηφάνεια, η κενοδοξία, η φιλοδοξία, η μνησικακία, ο φθόνος.

Αυτά είναι σοβαρότατα αμαρτήματα, εξίσου σοβαρά με τα σαρκικά αμαρτήματα, με τα οποία μολύνεται η ψυχή του ανθρώπου, και που ένεκα αυτών των αμαρτημάτων παραχωρεί πολλές φορές ο πανάγαθος Θεός και τις σαρκικές πτώσεις, για να ταπεινωθεί ο άνθρωπος και να έλθει σε επίγνωση της ασθενείας του και της αδυναμίας του και να μετανοήσει ενώπιον του Θεού.

Αλλά μολύνεται και το σώμα με τα γνωστά αμαρτήματα, για τα οποία ο Χριστιανός πρέπει πολύν αγώνα να έχει και προσοχή στον εαυτό του, να μη μολύνει ούτε την ψυχή του ούτε το σώμα του.

Ας τα έχουμε αυτά υπόψιν μας, διότι πάντα υπάρχει ο πόλεμος και πάντοτε υπάρχει αδυναμία και πάντοτε υπάρχουν οι πειρασμοί. Αλλά όπου υπάρχει ο πόλεμος, πρέπει να γίνεται και ο δικός μας αγώνας για την καθαρότητα. Όχι για να είμαστε καθαροί και να λέμε στον εαυτό μας· “εγώ είμαι καλός και καθαρός· εγώ είμαι αγνός· εγώ τήρησα την παρθενία”. Όχι γι’ αυτόν τον λόγο, αλλά προς δόξαν Θεού. Για να κατοικεί και εμπεριπατεί ο Θεός εν ημίν· για να μη πικραίνουμε το Πνεύμα το Άγιον, με το οποίο «εσφραγίσθημεν εις ημέραν απολυτρώσεως» (Εφ. 4:30).

Γι’ αυτούς τους λόγους λοιπόν, από αγάπη προς τον Θεό και από αγάπη προς τους ανθρώπους, ας προσπαθούμε να κρατούμε την ψυχή και το σώμα μας καθαρά από οποιοδήποτε πάθος, και ιδίως από τα σαρκικά πάθη, μέχρι και ψιλού λογισμού. Αυτό θέλει ο Θεός. Και ψιλός λογισμός να έλθει ακάθαρτος, ενάντιος προς το θέλημα του Θεού, εμείς αμέσως να αρχίζουμε δεινό πόλεμο, φοβερό πόλεμο, μεγάλο αγώνα, μη τυχόν αυτός ο λογισμός μάς μολύνει. Και αν μας μολύνει και αρχίσει ο μολυσμός, μετά ο μολυσμός προχωρεί πιο πέρα και πιο πέρα, και οι συνέπειες μετά είναι τρομακτικές.

Ας ζητήσουμε λοιπόν την Χάρη του Θεού γι’ αυτή την καθαρότητα από τα πάθη και τους λογισμούς και από τις πράξεις τις ακάθαρτες, την οποία ζητεί από εμάς ο Θεός. Το ζητεί, όπως είδατε σήμερα.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ’. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 236.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>